



Eftir at hava ligið inni við breki í fimm dagar, varð so endiliga farið aftur til fiskiskap. Og ikki var serti, at menn gleddust. Nu skuldi vinnast til livsins upphald. Minsta-lønin hjá hesum parti av flotanum er so mikið litil, at fiskast má fyrri nakað væl meir enn tað, fyrri at liva. Og sigast kann, at tá komið varð á fiskileið, kom rættiligt liv í klutar-nar. Um enn ikki av fiskaroki, so av øðrum roki. Ut- varp Føroya hoyrdist rættiliga væl har vesturi, og av tí, at okkara sam- gonga, sum vera skuldi, just tá lá í separation, og tingfundir vórðu útvarp- aðir allan dagin, varð dug- liga lurtað, og viðmerking- ar gjordar í telefonini. Og tá so heila balladan endaði við skilnaði, og fiskapris- urin samstundis reykt nið- ur igjøgnum, gjordist rættiligt rok á feltnum. Summir fullu heilt í stavir og fóru á heysin beinan- vegin. Aðrir vundu seg upp og skuldu rýma av landinum við skipi og heila lortinum. Onkur

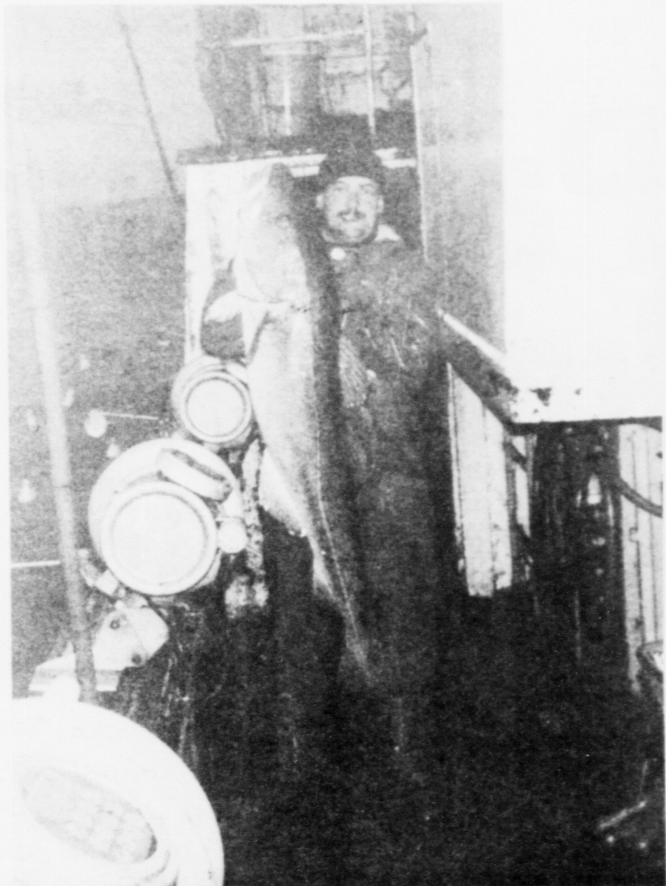
bólvaði so yvir hesar syndugu kroppar, at neistar fuku úr antennu- num. Tá so hartil kom, at nýggir, barberaðir, prisir vórðu lýstir frá ávisum degi at galda, avgjördu fleiri av bátunum at fara heim at landa, so eitt sind- ur kundi fáast fyrri tað, sum fiskað var. Onkur valdi tó at royna túrin út í teirri vón, at hatta bert var ein misskiljing. Tað kundi ikki bera til, at has- ir prisirnir komu at standa við. Og soleiðis varð eis- ini. Tá hesir komu heim, vóru teir gomlu prisirnir settir í gildi aftur fyrribils, soleiðis, at teir, sum hildu út, bjargaðu túrinum.

Ymiskt er, sum tosað verður um á einum slikum túri. Tá átta menn liva so tætt hvørt av øðrum, kann verða skjótt at troystast av at siggja í hesar órak- aðu skortarnar, fyrsta ein tórnar út á morgni. Hetta má tó sigast at ganga rættiliga væl har umborð. Einir triggir ungir dreing- ir og onkur hálvur íspegil, kunnu altíð finna upp á eitthvørt til skemtunar.

Hugalig, ta lastin fer at fyllast.

Tá ein ikki timir at illneit- ast inn á politikararnar meira, kann konufólk og fótibóltur altíð nýtast sum kjakevni. Hjá onkrum tóktist størsta neyðin at vera, at nú gjordist túrur- in so langur, at ikki slapt heim aftur til Sabrinu. Men hon varð tibetur eis- ini seinkað, so har gjordist okkurt kortini.

Og kortini kom ein so at uppliva, hóast alt, at hesir stillu sólríku dagarnir á Íslandsmiðum, ein hevði gingið og minst og romantiserað um, ikki vóru heilt burtur. At liggja í Reynisdýpinum ein slikan sólskinsdag, har havið yður av veiðandi fugli og hvali, litekkolodd- ið loypur heilt saman í ein einasta reyðan klump, og upsarnir eru so stórir sum springarar, ger tað, at ein fer at halda, at hetta er tó ikki so galin ferja kortini. Tú hevur hug at triva í at syngja: »Væl, stundum vóru dagar nakað strævn-



vít, ta ikki fiskurin at draga treyt». Men, »at óksl var eym, og armar mestsum lavnir», er søga. Tað hava teldurnar syrgt fyrri.

Men tíðin stendur held- ur ikki í stað umborð á skipi. Fyri at kunna av- reida, aðrenn fiskurin gjordist ov gamal, mátti hug-ast um at fara heim- aftur. So mikið varð, ta samanum kom, fiskað, at

vít høvdu bjargað einum miseydnadum túri, sum byrjaði so út av lagi illa.

Var túrurin yvir vana- ligur, var heimferðin aftur fyrri goð. Stilli og sólskin allan vegin, so tað var ein fragd at sigla. Høvdu fylgi av einum smáfugli, sum flegg viðhvørt og hvíldi seg á skipinum við- hvørt, allan vegin til Fø- oya.

Nakað eftir, at landað var, varð so smátt farið at sóknast eftir, nær avrok- ningin mundi fara at koma, og hvussu hon fór at siggja út. Túrurin hevði vart í tjúgu dagar, frá tí, farið varð, til avreitt varð. Men av ymsum orsökum gingu aðrir tveygtjúgu dagar, aðrenn nakar pen-

ingur kom. Og tá var út- gjaldið frá Lønjavningar- grunninum ikki við. Tað kom ikki fyrr enn tveir mánaðar eftir, at landað varð. Frá tí, farið varð av- stað, til allur peningurin var útgoldin, gingu 82 — áttatitveir — dagar. Hjá einum fastlønsum, sum bert var ein feritúr, kann tað jú vera at liva við. Men hjá monnum, sum hava sett seg fyrri hús og heim, er tað illa til at liva við. Tá so oman á tað heila verður lagdur ein eyka- skattur (ella uppsparing um ein vil), verður ikki nógv eftir.

Havi roknað eitt sindur upp á, hvussu hetta so sá út í tølum, tá avtornaði:

Samlað inntøka (við fritíðarløn) kr. 17.844,04
Skattur (50,85%) kr. 9.073,-

Útgjald kr. 8.771,04

Tá nú túrurin vardi í tjúgu dagar, verður daglenin hendan:

kr. 8.771,04 : 20 = kr. 438,55 um dagin

Av givnum grundum eru menninir st.by á arbeiðs- plássinum 24 timar um samdøgrið. Rokna vit so hesa timaløn út, sær so- leiðis út:

kr. 438,55 : 24 =
kr. 18,27 um timan.

Jú, sanniliga er hart til- trøngt at bera pengar aftur til fiskivinnuna. Men hvør er so fiski- vinnan? Tað sær fyrri mær ikki út til at vera hesir menninir, sum manna skipini.

Tað var alt !!!!!

Edvard í Skordini
Joensen

